

Lovudkastet, synes at være vel kjent. Der er i den Deel af Sylland, hvori jeg boer, truffet en Ordning mellem Naboamterne, saaledes at Transportandene afleveres til Politimesteren i den nærmeste Kjøbstad, som da er berettiget til at befordre Transportanden tilbogs til den nærmeste Kjøbstad eller til det Sted, hvor han skal hen, hvis det ligger nærmere end den nærmeste Kjøbstad; derover indleveres Regning til vedkommende Amtsrepartitionsfond, og disse Udgifter fordeles dernæst mellem Amtene. Dermed er man i den Egn, hvor jeg boer, ret vel tilfreds og har overmaade lidt Ulempe deraf. Saaledes som Lovudkastet lyder, forekommer det mig derimod, at man i mange Tilfælde vil komme til at besøge Kjøbstæderne med Udgifter, som man ikke der tidligere har kjendt, isærdeleshed da der i Kjøbstæderne i et ganske andet Forhold end i Landcommunerne ansamler sig Folt, der kvalificere sig til Hjemsendelse. Naar Forholdet ordnes saaledes, som det ved privat Overenskomst mellem Amtene har været ordnet, sendes en saadan Mand, naar han optages paa Landet, til Herredsfogden, som besørger Vognbefordringen til den nærmeste Kjøbstad, hvor han skal hen; men efter Lovudkastet vil det være den Kjøbstad, hvorfra Forsendelsen saaledes kommer til at udgaae, som kommer til at bære den væsentligste Deel af de Udgifter, som her er Tale om. Det forekommer mig derfor at være ønskeligt, at der i de saaledes nævnte Henseender skeer Forandring i Lovudkastet.

Indenrigsministeren: Det ærede Medlem, som nu satte sig (Sesken) sluttede med en Anke over, at Kjøbstædernes Stilling vilde blive uheldigere, efterat Lovudkastet var vedtaget; men dersom jeg ikke husker feil, begyndte den ærede Rigsdagsmand sit Foredrag med en Anke over, at Kjøbstæderne ikke vare bragte med ind i Fællesskab med Amtene til at bære Udgifterne; en fuldstændig Overensstemmelse derimellem er det mig ikke muligt at finde. Jeg har selvfølgelig ikke overseet, at dette Lovudkast i den Henseende afviger fra det, som i 1864 blev forelagt den ærede Rigsdag, at der nu ikke er foreslaaet nogen fælles Kasse for By og Land, hvilket dengang var Tilfældet. Men det

forekommer mig ogsaa, at det vilde være noget heelt Andet nu at foreslaae oprettet et Fællesskab mellem By og Land for et saa ganske ringe Anliggende som det her alene. Det faldt ganske naturligt, at disse Udgifter dengang bleve foreslaaede at skulle være fælles Udgifter for By og Land, da det skete paa en Tid, hvor man vilde gjøre saamange andre Anliggender fælles for By og Land, men nu, da jeg — og, hvad jeg glæder mig over, med det ærede Medlems Billigelse — ikke vil gaae videre ad den Vej, nu at skabe et nyt Fællesskab mellem By og Land for et saa ringe Anliggende som dette, synes jeg ikke, der er tilstrækkelig Anledning til. For endnu at blive et Dieblit ved Prægravationspørgsmaalet, som ganske vist vil forebringe mange af de ærede Medlemmer foruden den ærede Taler, som nu satte sig, maa jeg henlede Opmærksomheden paa, at Byerne nu vistnok uden Undtagelse ere frie for at deltage med Amtene i Transportudgifterne for disse Individier, Noget, der vistnok mere er hjemlet i Praxis end i selve de gjældende Lovbestemmelser, og som det ikke forekommer mig, at der er særlig Grund til at fastholde. Naar Transporten skeer paa den sædvanlige gammelbuds Måde tilføds eller tilbogs, vil jo Udgiften ogsaa for Fremtiden blive at bære af de Samme, som bære den nu. Med Hensyn til dette Punkt vil Kjøbstædernes hidtilværende gunstige Stilling blive opretholdt. Hvad derimod Udgifterne til Transport tilfødes eller paa Jernbane angaaer, saa er det ganske vist, at en Deel af disse Udgifter efter Lovudkastet vil komme til at hvile paa Kjøbstæderne, forsaavidt Transporten udgaaer fra eller ender ved en Kjøbstad, men endogsaa der kan der paavises en Rettelse, og det en betydelig Rettelse, for Kjøbstæderne, som den ærede Taler heller ikke har overseet, nemlig den, at de ikke udelukkende vilde komme til at bære Udgifterne ved Søtransporten til et Sted, hvorfra Refusion ikke kan faaes. Det er en betydelig Rettelse for Kjøbstæderne, naar man tager Sagen i dens Heelhed. At denne Rettelse kun vil tilflyde Søkjøbstæderne, og navnlig kun enkelte af disse, kan ikke være afgjørende, naar der er Tale om at afveje Forholdet mellem Kjøbstæderne paa den ene Side og Landet